

STARPTAUTISKĀ KONVENCIJA PRET DOPINGU SPORTĀ

Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas — turpmāk tekstā UNESCO, Ģenerālās konferences sanāksmē, kas notika Parīzē no 2005.gada 3.oktobra līdz 21. oktobrim, 33.sesijas ietvaros,

Ievērojot to, ka UNESCO mērķis ir dot ieguldījumu mieram un drošībai veicinot sadarbību starp nācijām caur izglītību, zinātni un kultūru,

Atsaucoties uz pastāvošajiem starptautiskajiem cilvēktiesību instrumentiem,

Ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas 2003.gada 3.novembrī pieņemto rezolūciju Nr.58/5, it īpaši tās 7.paragrāfu, par sportu kā līdzekli izglītības, veselības, attīstības un miera veicināšanai,

Atzīmējot nepieciešamību veicināt un koordinēt starptautisko sadarbību nolūkā ierobežot dopingu sportā,

Esot norūpējušies par dopinga lietošanu sportistu vidū un tā sekām uz šo cilvēku veselību, godīgas spēles principiem, blēdību ierobežošanu un sporta nākotni,

Paturot prātā, ka dopings apdraud ētiskos principus un izglītības vērtības, kas ir iekļautas UNESCO Starptautiskajā fiziskās audzināšanas un sporta hartā un Olimpiskajā hartā,

Uzsverot, ka Antidopinga konvencija un tās papildprotokoli, kas ir pieņemti Eiropas Padomes ietvaros ir starptautisko publisko tiesību instrumenti, kuru cilme ir nacionālajās antidopinga politikās un starpvaldību sadarbībā,

Uzsverot UNESCO organizētajās 2., 3., un 4.par fizisko audzināšanu un sportu atbildīgo ministru un vecāko amatpersonu starptautiskajās konferencēs Maskavā (1988.), Punta del Este (1999.) un Atēnās (2004.) pieņemtās rekomendācijas un UNESCO Ģenerālās konferences 32.sesijā pieņemto rezolūciju Nr.32C/9,

Paturot prātā 2003.gada 5.martā Pasaules konferencē par dopingu sportā Pasaules antidopinga aģentūras pieņemto Pasaules antidopinga kodeksu un Kopenhāgenas deklarāciju pret dopingu sportā,

Rūpējoties par elites sportistu ietekmi uz jaunatni,

Ņemot vērā pieaugošo nepieciešamību vadīt un veicināt pētniecību nolūkā uzlabot dopinga noteikšanu un labāku izpratni par faktoriem, kas veicina tā lietošanu nolūkā veidot efektīvākās izsargāšanās stratēģijas,

Ņemot vērā esošās sportistu, sportistu apkalpojošais personāls un kopienas kopumā izglītības par izvairīšanos no dopinga nozīmi,

Rūpējoties par nepieciešamību stiprināt dalībvalstu kapacitāti antidopinga programmu ieviešanā,

Nemot vērā, ka valsts iestādēm un par sportu atbildīgajām organizācijām ir dalīta atbildība nepieļaujot un novēršot dopingu sportā, proti, nodrošinot atbilstošu vadību sporta pasākumiem, kas balstās uz godīgas spēles principu, un aizsargājot to dalībnieku veselību,

Atzīstot, ka šīm iestādēm un organizācijām ir kopīgi jāstrādā šādiem mērķiem, nodrošinot visaugstāko neatkarību un caurspīdīgumu visos atbilstošajos līmeņos,

Apņēmušās veikt tālāku un stingrāku sadarbību nolūkā ierobežot dopingu sportā,

Atzīstot, ka dopinga ierobežošana sportā daļēji ir atkarīga no pieaugošās antidopinga sporta standartu un prakses harmonizācijas un sadarbības nacionālajā un globālajā līmenī,

Ir 2005.gada 19.oktobrī pieņēmušas šo Konvenciju:

I daļa. Darbības joma

1.pants. Konvencijas mērķis

Šīs Konvencijas mērķis, UNESCO stratēģijas un programmas fiziskās audzināšanas un sporta jomā ietvaros, ir veicināt dopinga nepieļaušanu sportā un cīņu pret to, lai to izskaustu pilnībā.

2.pants. Definīcijas

Šīs definīcijas tiek lietotas Pasaules antidopinga kodeksa ietvaros. Tomēr, domstarpību gadījumā, noteicošais ir Konvencijas teksts. Šīs Konvencijas mērķiem:

1. "akreditētas dopinga kontroles laboratorijas" ir laboratorijas, kuras ir akreditējusi Pasaules Antidopinga aģentūra;
2. "antidopinga organizācija" ir organizatoriska vienība, kas atbildīga par noteikumu pieņemšanu jebkuras dopinga kontroles procesa daļas uzsākšanai, īstenošanai un ieviešanai. Tās ietver, piemēram, Starptautisko Olimpisko komiteju, Starptautisko Paralimpisko komiteju, citas lielu pasākumu organizācijas, kas veic dopinga kontroli tās rīkotajos pasākumos, Pasaules Antidopinga aģentūru, starptautiskās federācijas un nacionālās antidopinga organizācijas;
3. "antidopinga noteikumu pārkāpums" ir viens vai vairāki no uzskaitītajiem:
 - a) aizliegtās vielas vai tās metabolītu vai pazīmju klātbūtne sportista organisma paraugā;

- b) aizliegtas vielas vai aizliegtas metodes lietošana vai lietošanas mēģinājums;
 - c) atteikšanās vai nepiedalīšanās bez attaisnojoša iemesla paraugu ņemšanā pēc paziņojuma, kas noteikts atbilstošos antidopinga noteikumos vai cita izvairīšanās no paraugu ņemšanas;
 - d) attiecīgu noteikumu pārkāpums saistībā ar sportista pieejamību ārpussacensību pārbaudei, ieskaitot ziņu nesniegšanu par atrašanās vietu un pārbaužu neveikšanu pamatojoties uz saistošo noteikumu prasībām;
 - e) iejaukšanās vai iejaukšanās mēģinājums jebkurā dopinga kontroles daļā;
 - f) aizliegto vielu un metožu atrašanās īpašumā;
 - g) jebkuras aizliegtas vielas vai metodes nelikumīga aprīte;
 - h) aizliegtas vielas vai aizliegtas metodes ievadīšana vai ievadīšanas mēģinājums jebkuram sportistam, atbalsts, mudināšana, palīdzība, kūdīšana, slēpšana vai jebkura cita līdzdalība antidopinga noteikumu pārkāpumā vai pārkāpuma mēģinājumā;
4. "sportists" dopinga kontroles izpratnē ir ikviena persona, kura piedalās sportā starptautiskā vai nacionālā līmenī atbilstoši katras nacionālās antidopinga organizācijas definētajam un to apstiprinājušas Dalībvalstis, un ikviena cita persona, kas piedalās sportā vai pasākumā zemākā līmenī un to apstiprinājušas Dalībvalstis. Izglītības un apmācības programmu izpratnē "sportists" ir ikviena persona, kas piedalās sportā atbilstoši sporta organizācijas noteikumiem;
5. "sportistu apkalpojošais personāls" ir ikviens treneris, izglītotājs, menedžeris, aģents, komandas darbinieks, amatpersona, medicīniskais vai paramedicīniskais personāls, kas strādā ar sportistu vai ārstē sportistu, kas piedalās vai gatavojas sporta sacensībām;
6. "Kodekss" ir Pasaules antidopinga aģentūras 2003.gada 5.martā Kopenhāgenā pieņemtais Pasaules Antidopinga kodekss, kas ir pievienots kā 1.papildinājums šai Konvencijai;
7. "sacensības" ir atsevišķas sacīkstes, mačs, spēle vai atsevišķu sportistu sacīkstes;
8. "dopinga kontrole" ir process, kura ietvaros tiek veikta pārbaužu veikšanas plānošana, paraugu ņemšana un apstrāde, laboratoriju analīzes, rezultātu administrēšana, lietu izskatīšana un apelācijas;
9. "dopings sportā" ir antidopinga noteikumu pārkāpuma gadījums;
10. "likumīgi pilnvarotas dopinga kontroles vienības" ir dopinga kontroles vienības, kuras darbojas starptautisko vai nacionālo antidopinga organizāciju ietvaros;

11. "sacensību" pārbaude, lai noteiktu atšķirību starp sacensību un ārpussacensību pārbaudēm un ja starptautiskās federācijas vai citas antidopinga organizācijas noteikumos nav noteikts citādi, ir pārbaude, kurai sportists tiek izvēlēts saistībā ar noteiktām sacensībām;
12. "Starptautiskais laboratoriju standarts" ir standarts, kas ir pievienots šai konvencijai kā 2.papildinājums;
13. "Starptautiskais pārbaužu standarts" ir standarts, kas ir pievienots šai konvencijai kā 3.papildinājums;
14. "bez iepriekšēja brīdinājuma" ir dopinga kontrole, kas notiek iepriekš nebrīdinot par to sportistu un kuras ietvaros sportists tiek nepārtraukti pavadīts no paziņošanas brīža līdz paraugu saņemšanai;
15. "Olimpiskā kustība" ir visi tie, kas vienojušies vadīties pēc Olimpiskās hartas principiem un kuri atzīst Starptautiskās Olimpiskās komitejas virsvadību, proti: olimpisko spēļu programmā iekļauto sporta veidu starptautiskās federācijas, Nacionālās olimpiskās komitejas, Olimpisko spēļu organizācijas komitejas, sportisti, tiesneši un arbitri, asociācijas un klubi, kā arī Starptautiskās olimpiskās komitejas atzītās organizācijas un institūcijas;
16. "ārpussacensību" dopinga kontrole ir dopinga kontrole, kura netiek veikta sacensību laikā;
17. "Aizliegtais saraksts" ir saraksts, kas pievienots šai konvencijai kā 1.pielikums un nosaka aizliegtās vielas un aizliegtās metodes;
18. "aizliegta metode" ir ikviena metode, kas aprakstīta Aizliegtajā sarakstā, kas pievienots šai konvencijai kā 1.pielikums;
19. "aizliegta viela" ir ikviena viela, kas aprakstīta aizliegtajā sarakstā, kas pievienots šai konvencijai kā 1.pielikums;
20. "sporta organizācija" ir ikviena organizācija, kas darbojas kā vadoša institūcija viena vai vairāku sporta veidu pasākumos;
21. "Terapeitiskās lietošanas izņēmumu noteikšanas standarti" ir standarti, kas iekļauti šīs konvencijas 2.pielikumā;
22. "pārbaude" ir dopinga kontroles procesa sastāvdaļa, kas ietver pārbaužu veikšanas plānošanu, paraugu ņemšanu, paraugu apstrādi un paraugu nosūtīšanu uz laboratoriju;
23. "terapeitiskās lietošanas izņēmums" ir izņēmums, kas piešķirts saskaņā ar terapeitiskās lietošanas izņēmumu noteikšanas standartiem;
24. "lietošana" ir jebkuras aizliegtas vielas vai aizliegtas metodes pielietošana, ievadišana iekšķīgi, injicējot

vai patērējot jebkurā citā veidā;

25. "Pasaules Antidopinga aģentūra (WADA)" ir šādi nosaukts fonds, kurš 1999.gadā dibināts saskaņā ar Šveices likumiem.

3.pants. Līdzekļi Konvencijas mērķu sasniegšanai

Lai sasniegtu šajā Konvencijā izvirzītos mērķus, Dalībvalstīm:

1. jāpieņem attiecīgi pasākumi nacionālajā un starptautiskajā līmenī, kuri atbilst Kodeksa principiem;
2. jāveicina visas starptautiskās sadarbības formas, kuru mērķis ir aizsargāt sportistus, sporta ētiku un nodrošināt informācijas apmaiņu par pētniecības rezultātiem;
3. jāsekmē starptautiskā sadarbība starp Dalībvalstīm un vadošajām organizācijām cīņā pret dopingu sportā, īpaši ar WADA.

4.pants. Attiecības starp Konvenciju un Kodeksu

1. Lai koordinētu pasākumu cīņai pret dopingu sportā ieviešanu nacionālā un starptautiskā līmenī, Dalībvalstis pievienojas Kodeksa principiem, kas pamato šīs Konvencijas 5.pantā minētos pasākumus. Neviena šīs Konvencijas prasība neierobežo Dalībvalstu tiesības apstiprināt papildu pasākumus atbilstoši Kodeksam.
2. Kodekss un jaunākās 2. un 3.papildinājuma redakcijas pievienotas informatīviem nolūkiem un nav šīs Konvencijas neatņemamas sastāvdaļas. Papildinājumi kā tādi nerada nekādas starptautisko tiesību saistības Dalībvalstīm.
3. Pielikumi ir šīs Konvencijas neatņemamas sastāvdaļas.

5.pants. Pasākumi Konvencijas mērķu sasniegšanai

Ievērojot šīs Konvencijas noteikumus, katra Dalībvalsts apņemas apstiprināt atbilstošus pasākumus. Šādi pasākumi var ietvert likumdošanu, noteikumus, politikas vai administratīvās prakses.

6.pants. Attiecības ar citiem starptautiskiem instrumentiem

Šī Konvencija nevar ietekmēt Dalībvalstu tiesības un pienākumus, kas izriet no citiem, iepriekš noslēgtiem līgumiem, kas saskan ar šīs Konvencijas jomu un mērķi. Tas neietekmē citu Dalībvalstu tiesību ievērošanu un pienākumu veikšanu saskaņā ar šo Konvenciju.

II daļa. Antidopinga pasākumi nacionālajā līmenī

7.pants. Vietējā saskaņošana

Dalībvalstīm jānodrošina šīs Konvencijas piemērošana, īpaši nodrošinot vietējo pasākumu saskaņošanu. Lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar šo Konvenciju, Dalībvalstis var pajauties uz antidopinga organizācijām, kā arī sporta institūcijām un organizācijām.

8.pants. Aizliegto vielu un metožu pieejamības un lietošanas ierobežošana

1. Dalībvalstīm, atbilstošos gadījumos, jāpieņem pasākumi aizliegto vielu un metožu pieejamības ierobežošanai, lai samazinātu sportistiem iespēju tās lietot sportā, ja vien šādu lietošanu nepamato terapeitiskās lietošanas izņēmums. Tas ietver pasākumus pret nelegālu tirdzniecību sportistiem un šī mērķa sasniegšanai arī pasākumus ražošanas, pārvietošanas, importa, izplatīšanas un tirdzniecības kontrolei.
2. Dalībvalstīm atbilstošos gadījumos jāpieņem vai savā jurisdikcijā esošās atbildīgās institūcijas jārosina ieviest pasākumus, kas attur un ierobežo aizliegto vielu un metožu lietošanu un ieguvī sportistiem sportā, ja vien šādu lietošanu nepamato terapeitiskās lietošanas izņēmums.
3. Neviens pasākums, kas veikts saskaņā ar šo Konvenciju, nedrīkst ierobežot piekļuvi vielām un metodēm likumīgā nolūkā, kuras aizliegtas vai tiek kontrolētas sportā.

9.pants. Pasākumi pret sportistu apkalpojošo personālu

Dalībvalstīm jāveic pasākumi vai jārosina sporta organizācijas un antidopinga organizācijas ieviest pasākumus, tai skaitā sankcijas un sodus, sportistu apkalpošajam personālam, kas veicis antidopinga noteikumu pārkāpumu vai citu ar dopingu sportā saistītu nodarījumu.

10.pants. Uztura bagātinātāji

Dalībvalstīm atbilstošos gadījumos jārosina uztura bagātinātāju ražotāji un izplatītāji ieviest labas prakses piemērus uztura bagātinātāju marketingā un izplatīšanā, ieskaitot informāciju par to sastāvdaļām un kvalitātes garantijām.

11.pants. Finanšu pasākumi

Dalībvalstīm, atbilstošos gadījumos:

- (a) jāpiešķir finansējums no atbilstošu budžetu līdzekļiem nacionālai dopinga kontroles programmai visos sporta veidos vai jāatbalsta sporta organizācijas un antidopinga organizācijas dopinga kontroļu finansēšanā tiešu subsīdiju vai grantu veidā, vai atzīstot par pamatotām šādas izmaksas kopējo subsīdiju vai grantu piešķiršanai šādām organizācijām;

(b) veikt pasākumus sporta atbalstam paredzētā finansējuma ieturēšanai soda izciešanas laikā individuāliem sportistiem vai sportistu apkalpojošajam personālam, kas sodīts par antidopinga noteikumu pārkāpumu;

(c) pilnībā vai daļēji ieturēt sporta atbalstam paredzēto finansējumu sporta vai antidopinga organizācijām, kas neievēro Kodeksu vai atbilstoši Kodeksam apstiprinātus antidopinga noteikumus.

12.pants. Pasākumi dopinga kontroles nodrošināšanai

Dalībvalstīm, atbilstošos gadījumos:

(a) jāatbalsta un jārada apstākļi to jurisdikcijā esošām sporta organizācijām un antidopinga organizācijām veikt dopinga kontroles, kas ir saskaņā ar Kodeksu, tai skaitā bez iepriekšēja brīdinājuma, ārpussacensību un sacensību dopinga kontroles;

(b) jāatbalsta un jārada apstākļi sporta organizāciju un antidopinga organizāciju sarunām par līgumiem, kas ļautu likumīgi pilnvarotām dopinga kontroles vienībām no citām valstīm pārbaudīt to biedrus;

(c) jāņem atbalstīt to jurisdikcijā esošo sporta organizāciju un antidopinga organizāciju piekļuves iegūšanu akreditētām dopinga kontroles laboratorijām dopinga kontroles paraugu analīzes veikšanai.

III daļa. Starptautiskā sadarbība

13.pants. Sadarbība starp antidopinga organizācijām un sporta organizācijām

Dalībvalstīm jāveicina sadarbība starp to jurisdikcijā un citu dalībvalstu jurisdikcijā esošām esošām antidopinga organizācijām, valsts institūcijām un sporta organizācijām nolūkā starptautiskā līmenī sasniegt šīs konvencijas mērķus.

14.pants. WADA misijas atbalsts

Dalībvalstis atbalsta WADA nozīmīgo misiju starptautiskajā cīņā pret dopingu.

15.pants. Vienlīdzība WADA finansēšanā

Dalībvalstis atbalsta ikgadējā WADA pamatbudžeta vienlīdzīgas finansēšanas principu no valsts institūciju un Olimpiskās kustības līdzekļiem.

16.pants. Starptautiskā sadarbība dopinga kontrolē

Atzīstot, ka cīņa pret dopingu sportā var būt efektīva tikai tad, ja sportisti tiek pārbaudīti bez iepriekšēja brīdinājuma un savākie paraugi tiek savlaicīgi nogādāti laboratorijās analīžu veikšanai, Dalībvalstīm,

iespēju robežās un saskaņā ar spēkā esošiem tiesību aktiem un kārtību:

(a) jāatvieglo WADA un antidopinga organizāciju, kuras darbojas saskaņā ar Kodeksu un ir pakļautas attiecīgajiem uzņemošās valsts noteikumiem, uzdevums veikt sacensību vai ārpussacensību dopinga kontroles sportistiem savā teritorijā vai jebkur citur;

(b) jāatvieglo savlaicīga robežu šķērsošana likumīgi pilnvarotām dopinga kontroles vienībām, kas veic dopinga kontroles pasākumus;

(c) jāsadarbojas, lai nodrošinātu ātru paraugu nosūtīšanu vai nogādāšanu pāri robežām, saglabājot to drošību un nedalāmību;

(d) jāpalīdz dažādu organizāciju veiktās dopinga kontroles starptautiskai koordinācijai un sadarboties šajā nolūkā ar WADA;

(e) jāatbalsta sadarbību starp savā jurisdikcijā un citu Dalībvalstu jurisdikcijā esošām dopinga kontroles laboratorijām. Īpaši jāveicina savā jurisdikcijā esošo akreditēto dopinga kontroles laboratoriju palīdzība citām Dalībvalstīm, dodot iespēju tām iegūt pieredzi, zināšanas un tehnoloģijas, kas nepieciešamas, lai izveidotu savas laboratorijas, ja tās vēlas to darīt;

(f) jāatvieglo un jāatbalsta vienošanās par savstarpēju pārbaūžu veikšanu atzītu antidopinga organizāciju starpā saskaņā ar Kodeksu;

(g) savstarpēji jāatzīst jebkuras antidopinga organizācijas dopinga kontroles kārtību un pārbaūžu rezultātu administrēšanu, tai skaitā sporta sankcijas, kas piemērotas atbilstoši Kodeksam.

17.pants. Brīvprātīgais fonds

1. Ar šo tiek izveidots "Fonds dopinga izskaušanai sportā", turpmāk saukts par Brīvprātīgo fondu. Brīvprātīgo fondu veido no pārvaldīšanai uzticētiem līdzekļiem saskaņā ar UNESCO Finanšu noteikumiem. Visiem Dalībvalstu un citu dalībnieku maksājumiem jābūt brīvprātīgiem.

2. Brīvprātīgā fonda līdzekļus veido:

(a) Dalībvalstu iemaksas;

(b) iemaksas, dāvinājumi vai novēlējumi, kurus ir veikušas:

i. citas valstis;

ii. Apvienoto Nāciju sistēmas organizācijas un programmas, īpaši Apvienoto Nāciju Attīstības Programma, kā arī citas starptautiskās organizācijas; vai

iii. publiskas vai privātas institūcijas vai indivīdi;

(c) ienākumi no Brīvprātīgā fonda līdzekļu uzkrājumiem;

(d) ienākumi no ziedojumiem un ieņēmumi no labdarības pasākumiem par labu Brīvprātīgajam fondam;

(e) jebkuri citi finanšu līdzekļi, kurus pieļauj Dalībvalstu konferences apstiprināmie Brīvprātīgā fonda noteikumi.

3. Dalībvalstu iemaksas Brīvprātīgajā fondā nevar tikt uzskatītas par aizvietošanu Dalībvalstu saistībām maksāt to daļu ikgadējā WADA budžetā.

18.pants. Brīvprātīgā fonda izmantošana un pārvaldīšana

Brīvprātīgā fonda līdzekļu izmantošanu nosaka Dalībvalstu konference, tās apstiprinātos pasākumu finansēšanai, īpaši lai palīdzētu Dalībvalstīm attīstīt un ieviest antidopinga programmas saskaņā ar šīs Konvencijas nosacījumiem, ņemot vērā WADA mērķus un var tikt izmantoti par šīs Konvencijas darbības izdevumu apmaksāšanai. Nekādi politiski, ekonomiski vai citi nosacījumi nevar tikt piemēroti Brīvprātīgajā fondā iemaksājamiem līdzekļiem.

IV daļa. Izglītība un apmācība

19. pants. Vispārīgie izglītības un apmācības principi

1. Dalībvalstīm atbilstoši to rīcībā esošajiem līdzekļiem jāatbalsta, jāveido un jāīsteno antidopinga izglītības un apmācības programmas. Attiecībā uz sporta sabiedrību kopumā šīm programmām jānodrošina aktuālas un precīzas informācijas sniegšana par:

(a) dopinga apdraudējumu sporta ētiskajām vērtībām;

(b) dopinga ietekmi uz veselību;

2. Sportistu un sportistu apkalpojošā personāla izglītības un mācību programmās, īpaši viņu sākotnējā izglītošanā, bez iepriekš minētā jāiekļauj aktuāla un precīza informācija par:

(a) dopinga kontroles kārtību;

(b) sportistu tiesībām un atbildību antidopinga jomā, tai skaitā informāciju par Kodeksu un attiecīgo sporta veidu un antidopinga organizāciju antidopinga stratēģiju. Šādā informācijā jāiekļauj ziņas par antidopinga noteikumu pārkāpumu sekām;

(c) aizliegto vielu un metožu sarakstu un terapeitiskās lietošanas izņēmumiem;

(d) uztura bagātinātājiem.

20.pants. Profesionālās darbības noteikumi

Dalībvalstīm ir jāmudina profesionālās asociācijas un organizācijas izstrādāt un ieviest attiecīgus profesionālās darbības, labas prakses un ētikas noteikumus par antidopingu sportā, kuri atbilst Kodeksa prasībām.

21.pants. Sportistu un sportistu apkalpojošā personāla līdzdalība

Dalībvalstīm jāsekmē un atbilstoši to rīcībā esošajiem līdzekļiem jāatbalsta sportistu un sportistu apkalpojošais personāla aktīva līdzdalība visos sporta un citu atbildīgo institūciju antidopinga darba aspektos un jāmudina to jurisdikcijā esošās sporta organizācijas darboties līdzīgi.

22.pants. Sporta organizācijas un regulāra izglītība un apmācība antidopinga jomā

Dalībvalstīm ir jāmudina sporta organizācijas un antidopinga organizācijas ieviest esošās izglītības un mācību programmas visiem sportistiem un sportistu apkalpojošais personālam par 19.pantā minētajām tēmām.

23.pants. Sadarbība izglītības un apmācības jomā

Dalībvalstīm jāsadarbojas savstarpēji un ar attiecīgajām organizācijām, lai atbilstošos gadījumos dalītos informācijā, ekspertīzē un pieredzē par efektīvām antidopinga programmām.

V daļa. Pētniecība

24.pants. Antidopinga pētniecības veicināšana

Dalībvalstis appemas, atbilstoši to rīcībā esošajiem līdzekļiem, mudināt un veicināt antidopinga pētniecību sadarbībā ar sporta un citām attiecīgajām organizācijām par:

(a) dopinga novēršanu, noteikšanas metodēm, uzvedības un sociālajiem aspektiem un ietekmi uz veselību;

(b) zinātniski pamatotu fizioloģisko un psiholoģisko treniņu programmu izstrādāšanas iespējām un līdzekļiem, kas respektē personas integritāti;

(c) zinātnisko pētījumu rezultātā atklāto vielu un metožu lietošanu.

25.pants. Antidopinga pētniecības būtība

Veicinot antidopinga pētniecību, kā minēts 24.pantā, Dalībvalstīm jānodrošina, ka šāda pētniecība:

- (a) atbilst starptautiski atzītām ētikas praksēm;
- (b) nepieļauj aizliegto vielu un metožu došanu sportistiem;
- (c) tiek veikta tikai ievērojot atbilstošus piesardzības pasākumus, lai nepieļautu antidopinga pētniecības rezultātu ļaunprātīgu izmantošanu un lietošanu kā dopingu.

26.pants. Antidopinga pētniecības rezultātu izplatīšana

Saskaņā ar spēkā esošiem nacionālajiem un starptautiskajiem tiesību aktiem, Dalībvalstīm iespēju robežās jāizplata veiktās antidopinga pētniecības rezultāti citām Dalībvalstīm un WADA.

27.pants. Pētniecība sporta zinātnē

Dalībvalstīm jānodrošina:

- (a) zinātniskās un medicīniskās sabiedrības pārstāvjus veikt pētniecību sporta zinātnē saskaņā ar Kodeksa principiem.
- (b) to jurisdikcijā esošās sporta organizācijas un sportistus apkalpojošo personālu īstenot pētniecību sporta zinātnē, kas ir atbilstoša Kodeksa principiem.

VI daļa. Konvencijas īstenošanas uzraudzība

28.pants. Dalībvalstu konference

1. Ar šo tiek izveidota Dalībvalstu konference. Dalībvalstu konference ir suverēna šīs Konvencijas institūcija.
2. Dalībvalstu konference tās kārtējā sesijā tiek sasaukta reizi divos gados. Dalībvalstu konference var nolemt sasaukt ārkārtas sesiju vai tā jāsasauc pēc vismaz vienas trešdaļas Dalībvalstu pieprasījuma.
3. Katrai Dalībvalstij Dalībvalstu konferencē ir viena balss.
4. Dalībvalstu konferencei jāapstiprina tās darbības noteikumi.

29.pants. Padomdevēja organizācija un novērotāji Dalībvalstu konferencē

WADA jāpieaicina Dalībvalstu konferencē kā padomdevēja organizācija. Starptautiskā Olimpiskā komiteja, Starptautiskā Paralimpiskā komiteja, Eiropas Padome un Fiziskās audzināšanas un sporta starpvaldību komiteja (CIGEPS) jāpieaicina kā novērotāji. Dalībvalstu konference var nolemt pieaicināt citas attiecīgās organizācijas kā novērotājus.

30.pants. Dalībvalstu konferences uzdevumi

1. Papildus citiem šīs Konvencijas nosacījumiem, Dalībvalstu konferencei ir šādi uzdevumi:

- (a) veicināt šīs Konvencijas mērķus;
- (b) pārrunāt attiecības ar WADA un pētīt WADA ikgadējā pamatbudžeta finansēšanas mehānismus. Šādām pārrunām var pieaicināt valstis, kuras nav Dalībvalstis;
- (c) apstiprināt Brīvprātīgā fonda līdzekļu izlietošanas plānu saskaņā ar 18.pantu;
- (d) novērtēt ziņojumus, kurus Dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 31.pantu;
- (e) regulāri novērtēt šīs Konvencijas uzraudzības atbilstību saistībā ar antidopinga sistēmu attīstību, saskaņā ar 31.pantu. Jebkurš uzraudzības mehānisms vai pasākums, kas pārsniedz 31.panta prasības, jāfinansē no izveidotā Brīvprātīgā fonda, kas izveidots atbilstoši 17.pantam.
- (f) izvērtēt šīs konvencijas grozījumu projektus, lai tos pieņemtu;
- (g) izvērtēt grozījumus Aizliegtajā sarakstā un WADA apstiprinātajos Terapeutiskās lietošanas izņēmumu noteikšanas standartos, lai tos apstiprinātu saskaņā ar šīs Konvencijas 34.pantu;
- (h) noteikt un īstenot sadarbību starp Dalībvalstīm un WADA šīs Konvencijas ietvaros;
- (i) katrā sesijā pieprasīt WADA novērtēšanas ziņojumus par Kodeksa ieviešanu.

2. Dalībvalstu konference savu funkciju nodrošināšanai var īstenot sadarbību ar citām starpvaldību institūcijām.

31.pants. Nacionālie ziņojumi Dalībvalstu konferencei

Dalībvalstīm katrus divus gadus vienā no UNESCO oficiālajām valodām Sekretariātam jāiesniedz visa informācija par veiktajiem pasākumiem, lai nodrošinātu šīs Konvencijas nosacījumu izpildi.

32.pants. Dalībvalstu konferences sekretariāts

1. Dalībvalstu konferences sekretariātu nodrošina UNESCO Ģenerāldirektors.
2. Pēc Dalībvalstu konferences pieprasījuma UNESCO Ģenerāldirektoram jāizmanto pilnā mērā WADA pakalpojumi saskaņā ar nosacījumiem, kurus iepriekš ir apstiprinājusi Dalībvalstu konference.
3. Konvencijas darbības nodrošināšanas izdevumi tiek segti no UNESCO pamatbudžetā esošajiem līdzekļiem adekvātā apjomā, Brīvprātīgā fonda, kas izveidots saskaņā ar 17.pantu vai abu šo resursu kombinācijas, atbilstoši reizi divos gados pieņemtajam lēmumam. Sekretariāta finansēšana no pamatbudžeta jāveic iespējami minimālā līmenī, tādējādi izprotot, ka Konvencijas darbības atbalstam ir nepieciešams arī brīvprātīgs finansējums.
4. Sekretariātam ir jāsaģatavo Dalībvalstu konferencei nepieciešamos dokumentus, kā arī tās darba kārtības projektus un ir jānodrošina tās pieņemto lēmumu izpilde.

33.pants. Konvencijas grozījumi

1. Katra Dalībvalsts var ierosināt grozījumus šajā Konvencijā, iesniedzot rakstisku paziņojumu UNESCO Ģenerāldirektoram. Ģenerāldirektoram šis paziņojums ir jāizplata visām Dalībvalstīm. Ja sešu mēnešu laikā no paziņojuma izplatīšanas dienas vismaz puse no Dalībvalstīm ir sniegušas savu piekrišanu, Ģenerāldirektoram ir jāiesniedz šie ierosinājumi tuvākajā Dalībvalstu konferences sesijā.
2. Grozījumus ir jāapstiprina Dalībvalstu konferencē ar divu trešdaļu balstu vairākumu no balsojumā piedalījušos Dalībvalstu skaita.
3. Pieņemtie grozījumi šai Konvencijai ir jāiesniedz Dalībvalstīm ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās veikšanai.
4. Dalībvalstīs, kuras ir ratificējušas, pieņēmušas, apstiprinājušas šīs Konvencijas grozījumus vai pievienojušās tiem, grozījumi stājas spēkā trīs mēnešus pēc tam, kad divas trešdaļas Dalībvalstu ir deponējušas šī panta 3.punktā minētos dokumentus. Dalībvalstij, kura ratificē, pieņem, apstiprina vai pievienojas tiem vēlāk, attiecīgie grozījumi stājas spēkā trīs mēnešus pēc tam, kas šī Dalībvalsts ir deponējusi savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu.
5. Valsts, kura kļūst par šīs Konvencijas Dalībvalsti pēc grozījumu stāšanās spēkā saskaņā ar šī panta 4.punktu, ja nav izteikts cits nodoms, jāuzskata par:
 - (a) šīs Konvencijas un tās spēkā esošo grozījumu Dalībvalsti;
 - (b) šīs Konvencijas Dalībvalsti attiecībā pret jebkuru Dalībvalsti, kura nav pievienojusies grozījumiem.

34.pants. Konvencijas pielikumu grozīšanas īpašā procedūra

1. Ja WADA veic grozījumus Aizliegto sarakstu vai Terapeitiskās lietošanas izņēmumu noteikšanas standartus, tā var rakstiski informēt UNESCO Ģenerāldirektoru par šīm izmaiņām. Ģenerāldirektoram steidzami jāpaziņo visām Dalībvalstīm šīs izmaiņas, ierosinot grozījumus šīs Konvencijas attiecīgajos pielikumos. Grozījumus pielikumos apstiprina Dalībvalstu konference tās sesijā vai rakstisku konsultāciju veidā.
2. Dalībvalstīm 45 dienu laikā no Ģenerāldirektora paziņojuma dienas jāizsaka savus iebildumus rakstiski, ja notiek rakstiskas konsultācijas, vai Ģenerāldirektoram Dalībvalstu konferences laikā. Ja divas trešdaļas Dalībvalstu neizsaka savus iebildumus, piedāvātie grozījumi tiek uzskatīti par apstiprinātiem Dalībvalstu konferencē.
3. Dalībvalstu konferencē apstiprinātie grozījumi Ģenerāldirektoram ir jāpaziņo visām Dalībvalstīm. Tie stājas spēkā 45 dienas pēc šī paziņojuma, izņemot attiecībā pret tām Dalībvalstīm, kuras ir iepriekš paziņojušas Ģenerāldirektoram, ka neakceptē šos grozījumus.
4. Dalībvalsts, kura ir paziņojusi Ģenerāldirektoram, ka neakceptē grozījumu, kurš ir pieņemts saskaņā ar iepriekšējos punktos noteikto procedūru, paliek pakļauta negrozītiem pielikumiem.

VII daļa. Noslēguma nosacījumi

35.pants. Federālās vai neunitārās konstitucionālās sistēmas

Uz Dalībvalstīm, kurām ir federāla vai neunitāra konstitucionālā sistēma, attieksies šādi nosacījumi:

- (a) attiecībā uz tiem šīs Konvencijas nosacījumiem, kuru ieviešana ir federālās vai centrālās varas jurisdikcijā, federālās vai centrālās valdības pienākumi ir tādi paši kā Dalībvalstīm, kuras nav federālas valstis;
- (b) attiecībā uz tiem šīs Konvencijas nosacījumiem, kuru ieviešana ir atsevišķu štatu, zemju, provinču vai kantonu jurisdikcijā, kuriem saskaņā ar federācijas konstitucionālo sistēmu nav pienākums veikt likumdošanas pasākumus, federālajai valdībai ir jāinformē šādu štatu, zemju, provinču vai kantonu kompetentās institūcijas par iepriekšminētajiem nosacījumiem, iesakot tos pieņemt.

36.pants. Ratifikācija, pieņemšana, apstiprināšana vai pievienošanās

UNESCO dalībvalstīm šī Konvencija ir jāratificē, jāpieņem, jāapstiprina vai jāpievienojas tai saskaņā ar to konstitucionālo kārtību. Ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenti ir jādeponē UNESCO Ģenerāldirektoram.

37.pants. Stāšanās spēkā

1. Šī Konvencija stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc viena mēneša termiņa beigām no trīsdesmitā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas.

2. Ikvienai valstij, kura pēc tam izsaka savu apņemšanos pakļauties Konvencijai, tā stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc viena mēneša termiņa beigām no ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas.

38.pants. Konvencijas teritoriālā izplatība

1. Ikviena valsts var, deponējot savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, norādīt teritoriju vai teritorijas, par kuru starptautiskajām attiecībām tā ir atbildīga un uz kurām attieksies šī Konvencija.

2. Ikviena Dalībvalsts var jebkurā vēlākā datumā ar UNESCO adresētu deklarāciju, paplašināt šīs Konvencijas piemērošanu uz jebkuru citu teritoriju, kas ir norādīta deklarācijā. Attiecībā uz šo teritoriju Konvencija stājas spēkā pirmajā dienā pēc viena mēneša termiņa beigām no dienas, kad depozitārijs ir saņēmis šādu deklarāciju.

3. Ikviena deklarācija, kas ir iesniegta saskaņā ar iepriekšējiem diviem punktiem, attiecībā uz jebkuru teritoriju, kas ir minēta šādā deklarācijā var tikt atsaukta ar UNESCO adresētu paziņojumu. Šāds atsaukums stājas spēkā pirmajā dienā pēc viena mēneša termiņa beigām no dienas, kad depozitārijs ir saņēmis šādu deklarāciju.

39.pants. Denonsēšana

Ikviena Dalībvalsts var denonsēt šo Konvenciju. Par denonsēšanu ir jāpaziņo ar rakstveida dokumentu, kas deponējams UNESCO Ģenerāldirektoram. Denonsēšana stājas spēkā nākamajā dienā pēc sešu mēnešu termiņa beigām no denonsēšanas dokumenta saņemšanas brīža. Tas nekādā veidā neietekmē attiecīgās Dalībvalsts finanšu saistības līdz dienai, no kuras atsaukums stājas spēkā.

40.pants. Depozitārijs

Šīs Konvencijas un tās grozījumu depozitārijs ir UNESCO ģenerāldirektors. Kā depozitārijam UNESCO ģenerāldirektoram jāinformē šīs Konvencijas Dalībvalstis, kā arī citas Organizācijas dalībvalstis par:

(a) ikviena ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenta deponēšanu;

(b) šīs Konvencijas spēkā stāšanās dienu saskaņā ar 37.pantu;

(c) ikvienu ziņojumu, kurš ir sagatavots saskaņā ar 31.pantu;

(d) ikvienu Konvencijas vai pielikumu grozījumu, kas ir pieņemts saskaņā ar 33. un 34.pantu un dienu, kad grozījums stājas spēkā;

(e) ikvienu deklarāciju vai paziņojumu, kas izdarīts saskaņā ar 38.panta nosacījumiem;

(f) ikvienu paziņojumu, kas izdarīts saskaņā ar 39.pantu un dienu, no kuras denonsēšana stājas spēkā;

(g) ikvienu citu aktu, paziņojumu vai informāciju attiecībā uz šo Konvenciju.

41.pants. Reģistrācija

Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Hartas 102.pantu, šī Konvencija ir jāreģistrē Apvienoto Nāciju Organizācijas sekretariātā pēc UNESCO ģenerāldirektora pieprasījuma.

42.pants. Autentiskie teksti

1. Šī Konvencija un tās pielikumi sastādīti arābu, ķīniešu, angļu, franču, krievu un spāņu valodā, visi seši teksti ir vienlīdz autentiski.

2. Šīs konvencijas papildinājumi ir sastādīti arābu, ķīniešu, angļu, franču, krievu un spāņu valodā.

43.pants. Atrunas

Nevar tikt atļautas atrunas, kuras ir pretrunā ar šīs Konvencijas mērķi un uzdevumiem.

1.pielikums — Aizliegtais saraksts — Starptautiskais standarts

2.pielikums — Terapeitiskās lietošanas izņēmumu noteikšanas standarti

1.papildinājums — Pasaules Antidopinga kodekss

2.papildinājums — Starptautiskais laboratoriju standarts

3.papildinājums — Starptautiskais pārbaužu standarts